

Arrest

nr. 68 856 van 20 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 juni 2011 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VERRELST, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 3 november 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 4 mei 2011 treft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de in punt 1.1 bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt. Deze beslissing wordt betekend op 24 mei 2011 en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 03.11.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd ingediend tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009. Het overige element dat wordt aangehaald in de ontvankelijkheid (art 8 EVRM) wordt dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheid en heeft tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij D&M Algemene bouwwerken BVBA dd. 05.10.2009 voorlegt, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Betrokkene legt een medisch attest dd 04.05.2004 voor. Echter, betrokkene legt geen enkel ander document voor waaruit zijn ononderbroken verblijf na 04.05.2004 blijkt. Voor wat betreft de diverse getuigenverklaringen dient er opgemerkt te worden dat deze getuigenverklaringen een gesolliciteerd karakter hebben. Bovendien zijn deze getuigenverklaringen ongedateerd zodat er niet kan uitgemaakt worden wanneer deze zijn opgemaakt. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat.

De advocaat van betrokkene verwijst ook naar betrokkenes lokale verankering (betrokkene zou Nederlandse lessen hebben gevolgd en zou duurzame banden hebben in België) doch betrokkene legt geen enkel bewijs van deze lokale verankering voor zodat dit element dus niet in betrokkenes voordeel kan weerhouden worden.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat als enig middel kan beschouwd worden, werpt verzoeker de schending op van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Dat verzoeker al tien jaar ononderbroken in ons land verblijft.

Dat de huidige regularisatie-richtlijn (punt 2.8.B) stelt dat de vreemdeling in aanmerking komt om geregulariseerd te worden, die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

Dat verzoeker aan al de voorwaarden van deze nieuwe richtlijn voldoet, gezien verzoeker

- een ononderbroken verblijf in ons land kan bewijzen sinds 31 maart 2007,

dat verzoeker een kopie van arbeidsovereenkomst voorlegt, dat beantwoordt aan de voorwaarden van de nieuwe instructie;

- dat daarenboven verzoeker zich volledig geïntegreerd heeft aan de Belgische maatschappij, en zich perfect de Nederlandse taal heeft eigen gemaakt.

Verwerende partij stelt dat verzoeker zijn ononderbroken verblijf in ons land vanaf minimum 31.03.2007 niet zou bewijzen.

Het dient evenwel benadrukt te worden dat verzoeker al tien jaar in ons land (ononderbroken / en illegaal) verblijft.

Verzoeker heeft diverse hiervan bijgebracht.

Het is dan ook onbegrijpelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken van mening zijn dat verzoeker niet zijn ononderbroken verblijf in ons land zou kunnen bewijzen vanaf minimum 31.03.2007.

Dat dit uiteraard geenszins klopt, daar verzoeker een medisch attest heeft bijgebracht van 04.05.2004, alsook diverse getuigenverklaringen. Bijgevolg werd hierbij het redelijkheidsbeginsel geschonden door verwerende partij."

2.2 Verwerende repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In zijn enig middel werpt verzoeker een schending op van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat hij wel voldoet aan de voorwaarden van het criterium 2.8B. Hij benadrukt dat hij al tien jaar ononderbroken en illegaal in het land verblijft en dat hij hiervan diverse bewijzen heeft voorgelegd, m.n. een medisch attest dd. 04.05.2004 alsook diverse getuigenverklaringen.

Dienaangaande heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geheel terecht geoordeeld dat:

"Betrokkene legt een medisch attest dd. 04.05.2004 voor. Echter, betrokkene legt geen enkel ander document voor waaruit zijn ononderbroken verblijf na 04.05.2004 blijkt; Voor wat betreft de diverse getuigenverklaringen dient er opgemerkt te worden dat deze getuigenverklaringen een gesolliciteerd karakter hebben. Bovendien zijn deze getuigenverklaringen ongedateerd zodat er niet kan uitgemaakt worden wanneer deze zijn opgemaakt. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat."

Verzoekers vage en uiterst summier geformuleerde beschouwingen kunnen aan deze motivering geen afbreuk doen. Verzoeker toont immers niet aan dat deze motivering onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn. Volledigheidshalve merkt de verwerende partij nog op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij de beoordeling van de vraag of aan verzoeker een machtiging tot verblijf kan worden toegekend, over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent ter zake een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

Het komt inderdaad aan verzoeker toe de nodige bewijzen voor te leggen om aan te tonen dat hij zich in de voorwaarden bevindt om een machtiging tot verblijf te verkrijgen. Indien verzoeker werkelijk tien jaar in ons land verblijft, mag toch verwacht worden dat hij dit afdoende kan bewijzen. Uiteraard bewijst verzoeker niet zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 aan de hand van één medisch attest dd. 04.05.2004 en diverse ongedateerde getuigenverklaringen. Bovendien heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds geoordeeld: "Daarnaast is het onmiskenbaar zo dat vanuit getuigenverklaringen weinig of geen bewijskracht uitgaat daar deze documenten geen ware bewijzen uitmaken gelet op het gesolliciteerd karakter van deze getuigenverklaringen." (R.V.V. nr. 53 964 van 28 december 2010)

De verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde discretionaire bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers aanvraag ongegrond diende te worden verklaard. De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van alle elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus. Terwijl de bestreden beslissing ten genoegen van recht is ondersteund met draagkrachtige motieven, opdat voldaan zou zijn aan de formele en aan de materiële motiveringsplicht.

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden. De verwerende partij is de mening toegedaan dat verzoekers enig middel niet kan worden aangenomen."

2.3 Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het

bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.4 De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaart. Deze beslissing houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van oordeel is dat er onvoldoende redenen voorhanden zijn om verzoeker te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

2.5. Blijkens het administratief dossier voegde verzoeker bij zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging de volgende stukken: een kopie van zijn paspoort, een kopie van zijn arbeidsovereenkomst, een *“verslag spoedgevallen”* opgesteld op 22 oktober 2009 door het Ziekenhuis Oost-Limburg, gericht aan dr. M.B. betreffende een aanmelding van verzoeker bij de dienst spoedgevallen op 4 mei 2004 en diverse getuigenverklaringen.

2.6. In de bestreden beslissing wordt deze stukken als volgt beoordeeld: *“betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij D&M Algemene bouwwerken BVBA dd. 05.10.2009 voorlegt, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Betrokkene legt een medisch attest dd 04.05.2004 voor. Echter, betrokkene legt geen enkel ander document voor waaruit zijn ononderbroken verblijf na 04.05.2004 blijkt. Voor wat betreft de diverse getuigenverklaringen dient er opgemerkt te worden dat deze getuigenverklaringen een gesolliciteerd karakter hebben. Bovendien zijn deze getuigenverklaringen ongedateerd zodat er niet kan uitgemaakt worden wanneer deze zijn opgemaakt. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat.”*

2.7 Verzoeker verwijst naar de stukken die hij ter ondersteuning van zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging heeft ingediend en betoogt dat het onbegrijpelijk is dat *“de Dienst Vreemdelingenzaken van mening zijn (sic) dat verzoeker niet zijn ononderbroken verblijf in ons land zou kunnen bewijzen vanaf minimum 31.03.2007”* en dat *“Bijgevolg (...) het redelijkheidsbeginsel geschonden (werd) door de verwerende partij.”* De Raad dient op te merken dat verzoeker door louter te verwijzen naar de stukken die hij heeft overgemaakt ter ondersteuning van zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging en door te poneren dat het redelijkheidsbeginsel geschonden is, zonder in te gaan op de door de verwerende partij gedane beoordeling van deze stukken, de in punt 2.6. geciteerde motivering van de bestreden beslissing niet aan het wankelen kan brengen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA